

B20

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΜΙΧΑΗΛ ΣΥΝΑΔΩΝ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ.

*Φιλοπονηθείσα παρά του Μυσικατάτου
Εν-Γερομονάχου Κυρ*

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ

ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ,

ΚΑΙ ΕΚ ΚΥΠΡΟΥ.

Ψαλλομένη τῇ Είκοστῇ τρίτῃ τῆ Μαΐε Μηνός.

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.

α ψ ξ ς. 1769.

ΠΑΡΑ ΑΝΤΩΝΙΩ, ΤΩ ΒΟΡΤΟΛΙ.

CON LICENZA DE SUPERIORI.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΟΙΙΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΜΙΧΑΗΛ ΖΥΝΔΩΝ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

Φιλοκαλιῶντος καὶ ἀγαθοῦ Μοναχοῦ

Ἐν Ἱερουσαλῆμ Κεϋ

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ

ΠΡΟΤΟΦΑΤΟΥ ΤΗΣ ΚΥΡΡΟΥ

ΚΑΙ ΕΚ ΚΥΡΡΟΥ

Ψαλλομένη τῇ Εἰκοστῇ τῆς Μαιῆς Μηνός

ΠΑΝΘΙΕΡΕΣ

ΕΝ ΕΤΗ 1414

1766

LIBRARY DE SUPERIOR

Τ Η Κ Γ Μ Α Ι Ο Υ .
Μ Ν Η Μ Η Ν Ε Π Ι Τ Ε Λ Ο Υ Μ Ε Ν
Τ Ο Υ Ἐ Ν Α Γ Ι Ο Ι Σ Π Α Τ Ρ Ο Σ Η Μ Ω Ν
Μ Ι Χ Α Η Λ Σ Υ Ν Α Δ Ω Ν
Ε Π Ι Σ Κ Ο Π Ο Υ Τ Ο Υ Ο Μ Ο Λ Ο Γ Η Τ Ο Υ .

Εἰς ἁέρας μετὰ τὸν προοιμιακόν, τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ
τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν ς. ς. καὶ ψάλ-
λομεν ςιχηρὰ Προσόμοια.

Ηχος, πλ. δ'. Ω τὴ παραδόξῃ θαύματος.

Π Ἄτερ Μιχαὴλ Θεόπνοσε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεῶ, διε-
πίρησας ἀμεμπτον, καὶ Χειρῶ τὸν ἀχαιτον, χαρακτῆρα
ἐτίμησας, καὶ διδαχαῖς σε πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν
γλωσσαλγίαν ψυχῆς σερρότητι, ὡ τῆδ ἀγάνων σε, καρ-
τερᾶς ἐνστάσεως, δι' ἧς Χειρῶ, Μάκαρ δ' ἠρέτισσας, τῆ Πανοκρά-
τοσι.

Π Ἄτερ Μιχαὴλ Θεόπνοσε, Ἰρωσιῶν σολῶ, ἐνδυσάμενος ἔδρα-
μις, τῆδ Μαρτύρων σάδιον, καὶ Χειρῶ προσκυλίεξαι, διπλοῖς
σεφάοις Μάκαρ κοσμέμενος, Ἀρχιερέων τάξεις ὀψόμενος, ὡ τῆς ἀ-
φράσεως, χαρμονῆς Μακάρι, ἧς μεταχεῖν, ὄντως κατηξίωσαι,
Θιομακδεῖσε.

Π Ἄτερ Μιχαὴλ Θεότατε, σὺ τῆ ποδῆρει σαφῶς, Ἀραὸν ὡσπερ
δύτερος, καθωραϊζόμενος, τῆδ Ἀγίων τῶ Ἄγια, νῶ καπο-
πτῶεις, ἐνδον γενόμενος, καὶ τῶ δούτερε καταπετάσματος. ὡ τῆς ἀχαι-
σε, ὑπὲρ νῶν λαμπαρότης, Γεραρχῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἧς
καὶ μετέχηκας.

Α' Κ Ο Λ Ο Τ Θ Ι Α

Δόξα, ἦχος, β'.

Ο' Σὸς θεόπνευστος λόγος Μανάριε, ρήγνυσι τὰς πλοκάς τῆς ἀθέων αἰρέσεων, τῆς δισέμω ξίφει τῆ Πνύματος, Ἀγγελάνυμε Ποιμὴν Συναδων, καὶ δείκνυσι πᾶσι τὴν ἀλήθειαν. Ὁθεν καὶ ταῖς σαῖς φωτιστικαῖς διδαχαῖς, τῆ Θεῶ τὸ ὀρθόδοξον σύστημα ὀδηγέμενον, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως τῆ Χρυσῆ τὴν Εἰκόνα, ὧ καὶ νῦν παρυσάμενος ἐκέλευε, τῆ ρυθλιῶναι ἐκ κινδύων, τὰς πελῆντας τὴν μνήμῳ σου, Πάτερ Ἀγιάτατε, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐἴσοδος τὸ φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἰωὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. β'. 12.

ΤἈδὲ λέγει Κύριος, ἐπιστράφητε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῶ, καὶ ἐν κοπιῆ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Τίς οἶδεν, εἰ ἐπιστρέψει καὶ μετανοήσει, καὶ ὑπαλείφεται ὀλογίαν ὀπίσω αὐτῆ, ὀλογίαν καὶ θυσίαν, καὶ σποιδῶν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν; Σαλπίσσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἀγιάσατε νηστίας, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε λαὸν, ἀγιάσατε Ἐκκλησίαν, ἐκλέξατε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μητρὸς, ἐξελέξατε νυμφίους ἐκ τῆ πασῶ αὐτῆ, νύμφη ἐκ τῆ νυμφῶνος αὐτῆς. Ἀναμέσον τῆς κρηπίδος καὶ τῆ θυσιαστικῆς κλαύσανται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργῶντες τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔρῳσι. φεῖσαι Κύριε τῆ λαὸ σου, καὶ μὴ δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ἀνείδος, τῆ κατάρξαι αὐτῶν Ἐθνη, ὅπως μὴ ἤπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, πᾶ ἔστιν Θεὸς αὐτῶν; καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν γλῶ αὐτῆ καὶ ἐφείσατο τῆ λαὸ αὐτῆ. Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ εἶπε τῷ λαῷ αὐτῆ. Ἰδὲ ἐγὼ ἐξαπασέλω νύμφην τὸν σῖτον καὶ τὸν αἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπληθήσεθε αὐτῶν, καὶ ἔτι δώσω ὑμᾶς εἰς οὐκιδισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσι. Καὶ τὸν ἀπὸ βορρᾶ ἐκδιώξω ἀπὸ ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν εἰς γλῶ αὐδραν, καὶ ἀφανιῶ τὸ πρόσωπον αὐτῆ εἰς τὴν θάλασσαν πῆ φράτων, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτῆ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐχάτων, καὶ ἀαβήσεται ἡ σαπερία αὐτῆ καὶ ἀαβήσεται ὁ βρῶμος αὐτῆ, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὰ ἔργα αὐτῆ. Θάρσει ἡ γῆ, Χαῖρε καὶ ἀφραίνε, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὰ ποιῆσαι. Θαρσεῖτε κτήνη τῆ πεδία, ὅτι βεβλάσηκε τὰ πεδία τῆς ἐρῆ-

ἐρῆ-

ΤΟΥ ἈΓΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ:

3

ἐρήμει, ὅτι ξύλον ἠνεγκε τὸν καρπὸν αὐτῆ, ἄμπελος καὶ συκὴ ἔδωκεν πρὸ ἰσχυρῶν αὐτῶν. Καὶ τὰ τέκνα Σιών Χαίρετε καὶ ὑφραίνεσθε ἐπὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἔδωκεν ὑμῖν βρώματα εἰς δικαιοσύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν ὑπερὸν κωρῶμον καὶ ὄψιμον, καθὼς ἔμφοδον, καὶ πληθήσονται αἱ ἀλώνες σίτου, καὶ ὑπερεκχυθήσονται οἱ λίθοι οἴνου καὶ ἐλαίου. Καὶ ἀποδώσει ὑμῖν ἀντὶ τῶν ἐπῶν, ἃν κατέφαγον ἢ ἀκρίς καὶ ὁ βροχὸς, καὶ ἡ ἐρουσίβη, καὶ ἡ κάμψη, ἡ διωαμῖς μετ' ἡμετέρας, ἢ ἡ μεγάλη, ἢ ἡ ἄχαπέσειλα εἰς ὑμᾶς. Καὶ φάγετε ἐδίοντες, καὶ ἐμπληθήσεσθε, καὶ αἰνέσατε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃς ἐποίησε μετ' ὑμῶν θαυμάσια, καὶ ἐμὴ κατακλιθεὶς ὁ λαὸς μετ' εἰς τὰς αἰῶνας.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. γ'. 13.

Μνήμη δικαίης μετ' ἐγκωμίων, καὶ δόξια Κυρίου ἐπὶ κεφαλῇ αὐτῆς. Μακάριος ἀνθρώπος ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτῷ ἐμποροῦσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρῆς, τιμιώτερα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον ἐκ ἀξίον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τῆς σόματος αὐτῆς ἐκποροῦσθαι δικαιοσύνη. Νόμον δὲ καὶ ἐλαίον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαρὲν ἀκῆσατέ με ὡς τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἀνθρώπος ὃς τὰς ἐμας ὁδὸς φυλάξει, αἱ γὰρ ἐξοδοὶ με ἐξοδοὶ ζωῆς. Καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τὸ παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ ποιεῖμαι ἐμὴν φωνὴν ὑμῖν ἀνθρώπων, ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκύβασα βελῶν, καὶ γινώσκω, καὶ ἐνοῶ, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βελὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τὰς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητῶντες ὀρήσασιν χάριν. Νοήσατε τὸν νόμον ἀκακοῦ πανουργίας, οἱ δὲ ἀπαίδετοι ἐσθ' ὅθεν καρδίας. Εἰσακῆσατέ με καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθὰ, ὅτι ἀλήθειαν μελετήσκει ὁ λάρυγξ με, ἐβδελυγμῶς δὲ ἐναντίον ἐμῆς χεῖλης ψόδι. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα ἐξ ὀσφύος μου, ἡδὲ ἐν αὐτοῖς σκολιδόν, καὶ ἐδὲ σραγγαλιῶδες. Πᾶντα δὲ ἐστὶ τῶν νοῦν, καὶ ὀρθὰ τοῖς ὀρίσκασιν γινώσκω. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γινῆται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν καὶ πληθήσεσθε Πνόμετος.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. δ'. 7.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ πλεονῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον ἐστὶ τὸ πολυχρόνιον, ἔπε ἀειδμῶν ἐπῶν μεμέβηται, πολλὰ γὰρ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώπων, καὶ ἡλικία γῆρας βίως ἀκλιδωτος. Εὐδ-

2

Α Κ Ο Λ Ο Τ Θ Ι Α

ρετος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη Ἡρπάζη μὴ κακία ἀλλάξει σωθεῖσιν αὐτῆ, ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτῆ. βασκανία γὰρ φαυλόπιτος ἀμαυροὶ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλάξει τὸν ἀκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνος μακρὸς, ἀρετὴ γὰρ ἡ ἐν Κυρίῳ ἢ ψυχὴ αὐτῆ. Διὰ τῆτο ἔσπασεν ἐκ μέσης πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θεοὶ ἐπὶ διανοίᾳ τὸ ποιῆτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῆ, καὶ Ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῆ.

Εἰς τὴν Λιτῶν. Ἰδιόμελα. Ἡ΄χος, β΄.

Δ Εὖτε συμφώνως οἱ Πιστοὶ, τὸν τῷ Χριστῷ Ἱεράρχῳ καὶ Ὁμολογητῆν, Μιχαὴλ τὸν ἀοίδιμον, ἄσμασιν ἐγκωμίων κατασέφωμεν, ὡς ἀγωνιστάμενον ὑπὲρ τῆς τῷ Χριστῷ Εὐκρίτου, καὶ τῆς Παναγίας Μητρὸς αὐτῆ, τὴν πίσιν τε τηρήσαντα, καὶ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως τελέσαντα, καὶ ἑαυτὸν ἱερεῖον ἄμωμον τῷ Θεῷ προσενέγκαντα. Ὡς καὶ πρεσβόδει ἀπαύσας, σὺν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι, λυθῶθῶμαι ἐκ κινδύων χαλεπῶν ἀκρίδος τε καὶ ἀομβείας, τὸς ἐν πίσει τιμῶντας, τὴν θείαν μνήμην αὐτῆ.

Ἡ΄χος, ὁ αὐτός.

Η Φωταυγίς σε μνήμη Ἀγγελάνυμε Ἱεράρχα, Μιχαὴλ παμμακάρισε, τὰς ἡμῶν διανοίας ἐπιδημήσασα κατεφώτισε, μαρμαρυγαῖς τῷ σερφῶν σε ἀγώνων, καὶ ἀρετῶν σε ἀκτίσι πνευματικαῖς, διῶν ὁδήγησον, ἡμᾶς παρακαλεῖσέ σε, εἰς ἐργασίαν τῷ τῷ Θεῷ Ἐντολῶν. Ὁ καὶ νῦν καθικέτω, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέος, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ἡ΄χος, δ΄.

Δ Εὖτε τῷ Πιστῶν τὸ σύστημα, πνευματικῶν χορείων ἐπικροπίσαντες, καὶ τὸν Χριστῷ Ἱεράρχῳ ὕμνοις τιμήσωμεν, Μιχαὴλ τὸν εὐδοξον καὶ γενναῖον ἀγωνιστῆν. Σήμερον γὰρ ὡς ἑσφόρος ἀνέτειλε φαινοῦς, καταυγάζει τὰς διανοίας ἡμῶν, τῷ ἐν πίσει ἐκτελέτων τὴν σεβασμιον μνήμην αὐτῆ. Καὶ αἰτεῖται τὸ παρα Θεῷ πλάσιον ἔλεος, δωρηθῶμαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. α΄.

Π Ισῶς πανηγυρίζομεν, τὴν σὴν μνήμην Ἱεράρχα Κυρίου Μιχαὴλ, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ δόσεβῶς ἀνυμνεῖντέσ σε λέγομεν, Καίροις τῷ Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῷ Μαρτύρων κλέος. Χαίροις τῷ δαιμόνων ὀλοφρότα, καὶ ἔλεγε τῷ τυράννων. Χαῖρε ὁ Θεῷ ἀληθινῆς καὶ γνήσιος Ποιμῆν, παρ' ἐ καὶ χάριν, καὶ ἔξαιρέτως ἔληψας, τὴν

ὀλέ.

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ.

5

θλέθειον πληθῶ τῆς ἀκείδος διώκειν, μὴ διωαμῶν φέρειν τῶ σῶ
μετ' ἄλαβείας ἐπίκλησιν. Αὐτὸν καθικέτωε Γεράθλε Πάτερ, λυ-
ξωθῶναι ἡμᾶς ἐκ κινδύων, καὶ σωθῶναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος, ἀ. Πανόφημοι Μάρτυρες.

Γεράρχα εὐδοξε Χεισῦ, Μιχαὴλ μακάριε, τῆς ἄσεβείας διδασκα-
λε, ἐκδυσωπῆμέν σε, τῆς ἀκείδος ρύσαι κάμπης τε καὶ σκώληκος,
ἄχαις ταῖς πρὸς Θεόν σε Πανόφημε, καὶ ἀποσόβησον, ἐκ τῆς Νήσε
ταύτης Ὅσιε, ὡς ἐν πίσει πελάγῃ τῶ μνήμῳ σε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀφθίσει.

Σαῖς πρὸς τὸν Οἰκτίρμονα Θεόν, θείαις παρακλήσεσιν, ὦ Μιχαὴλ
Ἀγγελάνυμε, ρύσαι τῆν θλίψεων, καὶ κινδύων Πάτερ τὰς εἰς σέ
προσρέχοντας, ὀργῆς τε καὶ σεισμῆ καὶ κακώσεως, καὶ ἀνομβρείας τε, καὶ
ἀκείδος δυσωπῆμέν σε, Γερέων σεπτὸν ἀκροθῶνιον.

Οἱ Γερεῖς σε Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύλῳ.

Γεράρχα εὐδοξε Χεισῦ, Κάρρα τοῖς προσρέχουσιν, ἀναπηγάξει ἐκάστο-
τε, Ποιμῶ πολυάθλε, καὶ ἐκπλώει πάθη καὶ βυθίζει φάλαγ-
γας, δαιμόνων σωεργεῖα τῶ Πνύματος. Διὸ ἰκέτωε, τῆς ἀκείδος λυ-
ξωθῶναι ἡμᾶς, καὶ ὁμίχλης καὶ ἀέρος βλάπτοντος.

Δόξα. Ἦχος, πλ. δ'.

Δεῦτε τῆν πιστῶν ὁ Δῆμος, τὸν Γεράρχῳ τῶ Χεισῦ ἐν ὕμνοις τι-
μήσωμεν. Οὗτος γὰρ μὴ δειλιάσας τῶ δυσωνύμῃ τὰς ἀπειλὰς,
παρρησία τῶτον διήλεγξε, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ὑπεροχίαις πικραῖς
παρ' ἐκείνῃ καταδικάζεται, καὶ ἀμύβων τόπον ἐκ τόπε τοῖς διωγμοῖς,
τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς Πίστεως ταμίμως πέτελεκε. ὅθεν καὶ ἐσέφθη πα-
ρὰ Θεῶ διπλοῖς καὶ τοῖς σεφάνοις Γεραρχίας τε καὶ ἀθλήσεως. Ὡς καὶ πρεσ-
βεία ἀδιαλείπτως, ἐλεηθῶναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος, δ'.

Θεῶ καθιέρωσας τῶ σῶ Παμμάρκῳ ζῶν, Ποιμῶ ἀνηγόρευσαι
καὶ Γεράρχῳ σεπτῶ, Χεισῦ ἱεράτατε. Ολίφεις ἐν ἔξοχίαις Μι-
χαὴλ ὑπομείνας, ὅθεν εἰς τὰς αὐλὰς μετετέθης σκληρώσεις. Καὶ νῦν
ἀναπηγάξεις ἡμῶν ρεῖθρα ἰάσεων. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἶπε τὸ, Νῦν Ἀπολύεις, ἡ Εὐλόγησις τῶ ἄρτων.

Α Κ Ο Λ Ο Τ Θ Ι Α

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Εἰς μὲν τὴν πρῶτῃν σιχολογίαν, Καθίσματα τῆς τυ-
χῆσης Ἐορτῆς. Εἰς δὲ τὴν δευτέραν, Καθίσματα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος, δ'. Ἐπιφανίης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης σέφανον, ὦ Μιχαὴλ Θεοφόρε, Οὐρανόθεν σήμερον
ὡς εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, ρύσαι τῆς πίστει τιμῶντάς σε, ἐκ τῆς ἀ-
κρίδος καὶ κἀμπης Πανδύφημι.

Δόξα. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα.

Ἦχος, δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρυῖας τὸν βίον σε τῆς ἀρετῶν καλλοναῖς, γενόμενος ἀεισὸς ἱε-
ρουργὸς ἀληθῶς, σοφὴ Ἀγγελώλυμε, θλίψεσιν ἐξοείλεις σεαυτὸν
ἀραίσας, ἄνω πρὸς τὰς αὐλὰς μετετέθης χορείας, μεθ' ὧν Χειρὸν τὸν
Θεὸν ἐκέλευε ἐλεεθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ, ἀ. Ἀντίφωνον τῆς δ'. Ἦχος,

Προκείμενον. Ἦχος, δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σε Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσυλίῳ.

Στίχ. Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῆς κτ' Λευκῶν. Ζήτηε Δεκεμβερίῳ, ε'. ἦ, σ'.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔση ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπῳ πεδινῷ, καὶ ὄχλος μαθη-
τῶν αὐτοῦ.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἰδιόμελον, Ἦχος, πλ. β'.

Τὸ θεῖον πῦρ καὶ αὐτὸν τὸ τὰς διανοίας τῆς πιστῶν καταυγάζον ἐν
τῇ καρδίᾳ σε Μιχαὴλ δεξάμενος, Ἀρχιερεῖς Συναδῶν ἐξημά-
τισας. Ὅθεν ταῖς ἀκτῖσι ταῖς μουσικαῖς πάντα φωτίζεις τῆς προσιόν-
τας τῇ θεῖα Κάρᾳ σε. φλέγεις δὲ πάλιν τὰς ἀκαθάρτους τῆς αἰρετικῶν
μυθουργίας, καὶ ἐκδιώκεις τὴν ἀλέθειον τῆς ἀκρίδος πληθύν. Ἀλλ' ὦ
Μύσα τῆς Χειρῆ, ἐκέλευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς μτ' τῶν Εἰρμῶν εἰς σ'.

Καὶ τῆς Ἀγίας εἰς σ'. Κανὼν τῆς Ἀγίας.

Ἦχος,

Ἡχος, β'. Ἐν βυθῷ κατέσρωσε ποτέ.

Α'Πορρήτω λάμψας φωτισμῷ, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, Ἀρχιερός τῶ Θεῷ
ἐχημάτισας, Μιχαὴλ θεσπέσιε, τὸ βασιλεῖον, ποδηγῶν ἱερά-
τῆμα, καὶ Χειρῶ ποιμαίνων, σὺ τῷ Ἐκκλησίᾳ Παμμακάριστε.

Ρ'Ἡτορῶν σῶματι λαμπαρῷ, πᾶσι διασάφισας, πανδουσεβῶς, τὰ
θεόπνευστα δόγματα, Μιχαὴλ Πανόλβιε, τῆς αἵρέσεων, διελέγ-
χων τὸ βλάσφημον, καὶ τῆς ὕσεβειας, ἄεῖσα Παμμακάαρ ποροῖσάμενος.

Χαρισμάτων θεῶν γεγονώς, μάκαρ ἐνδιαίτημα, πᾶσι πισοῖς πορο-
φανῶς μεταδέδωκας, Μιχαὴλ Θεόπνευσε, θεομίμητον, πολι-
τείᾳ κτισάμενος, καὶ δικαιοσύλῳ, περιβεβλημένος ὡς ἱμάτιον.

Θεοτοκίον.

Ε'Κ Γασρός σε Πανάγνε Σεμνῇ, λάμψας ἡμῖν Ἡλῖος, θεουργικαῖς,
ἀστραπαῖς κατεφαίδρυσεν, ἐκδιώξας ἅπασαν, τῆς δαιμόνων, τὴν
σκοτεινόμορφον σύγχυσιν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος, ἐνδόξως γὰρ δε-
δόξασαι.

Καταβασία. Τῆς Ἑορτῆς.

Ωδὴ, γ'. Ἐν Πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ρ'Ἐόντων ποροτετίμηκας Θεορρήμων, τὰ ἄρρῶσα καὶ μένοντα δι' αἰῶ-
νος, ποικίλως γὰρ διέπεφας ἀνακράζων, ἐκ ἔστιν Ἁγίος ὡς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔστι Δίκαιος, πλώσῃ Κύριε.

Υπέταξας τὰ πάθη δι' ἐγκρατείας, ἐφώτισας τὸν νῦν σε τῇ θεωρίᾳ
ἐγὼς πρακτικώτατος αἰαμέλπων, ἐκ ἔστιν Ἁγίος ὡς ὁ Θεὸς ἡ-
μῶν, καὶ ἐκ ἔστι Δίκαιος πλώσῃ Κύριε.

Ε'Ἐχύθη σοῖς χείλεσι θεῖα χάρις, ἐπλάτυνας τὸ σῶμα σε καὶ ἐδέ-
ξω, σοφίας τὰ χαρίσματα καὶ ἐβόας, ἐκ ἔστιν Ἁγίος ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔστι Δίκαιος πλώσῃ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τῷ Πανάχαυτον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σω-
τηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες ἢ βοῶμεν, ἐκ ἔστιν ἄλλη τις
ἐλπίς καὶ σῆμα, τῆς πιστῶν Πανύμνητε Θεοδόξασε.

Καταβασία. Τῆς Ἑορτῆς.

Κάθισμα, Ἡχος, α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ι'Ἐρύσας αὐτὸν, διὰ βίβη τελεία, καὶ ὠφθης ἱερός τῶ Θεῷ τῶ Ἰψί-
σε, παρ' ἐδωαμέλῃος, αἰρετίζοντα σῶματα, ἀπεφίμασας, καὶ

Χει-

Χειρὲ πῆς Εἰκόνας, ἀνοιγόμενα, καὶ διακόμμενος Πάτερ, τὸν δρόμον
τετέλευτας.

Δόξα καὶ νυν. πῆς Ἑορτῆς.

Ω' δὴ, δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Γλιχόμενος, τῆς σεφάνων πῆς δόξης κατέλιπες, σαρκὸς τῶν ὑπά-
θειαν, Ἱερομύστα πανόλβιε, ὅλον δὲ τὸν βίον σου, ὡς ὠιδέσα-
τον θύμα Χειρῶν τέθεικας.

Χωλαύαντες, ἀπαθείας πῆς ἔριβη κατέπεσον, εἰς ζόφον αἰρέσεως
οἱ νυνὶ φανότες ἀλλόθῃιοι, ἔσπερ ἔξεφαύλισας, Χειρὲ τιμῶν
τῶν Εἰκόνα Παμμακάρισε.

Η Γλωσσά σου, ἀνεδείχθη τῆ Πνεύματος καλαμος, Μιχαὴλ Πανέν-
δοξε, οἰκονομίῳ τῶν εἴσαρκον, γραφῶν μελετήσασα, τῆ παν-
τοκράτορος Λόγῃ Παναοίδιμι.

Θεοτοκίον.

Ιθωόν με, Θεοτόκε τὸν βίον προσάγματι, ἐνθῆν ῥυθμίζεσσα, τῆ
Σαρκαθῆτος Λόγῃ ἐκ σῆ, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον, Παρθενομήτορ
Μαρία Θεοτούμφθε.

Ω' δὴ, ε'. Ὁ φωτισμὸς τῆς ἐν σκότει.

Εξ ἀγκαλιῶν, ἀνετέθης τῆ Λόγῃ Ἱεροφάντωρ, ὠρεπῆς ἀνάθημα
δειγμῆτος, ἐνδιαπρέφας, πρακτικῆ θεωρίας, καὶ σοφίας καρ-
πὸν δρεψάμμενος, γέγονας Ποιμῶν καὶ σαφῆς ἀξιόληπτος.

Ρἦμα Θεῶν, δαφιλωῶς κατοικῆσαν ἐν σοὶ Θεόφρων, ποταμὸς ἀνέ-
βλυσε διδαγμάτων, οἷς ἐνθρυφῶντες, ὠφραιόμεθα Μάκαρ, σὲ
μισίτῳ σαφῶς πλεπήσαντες, ἴλεων ἡμῖν ἐργαζόμενον Κύριον.

Ο Θεϊκῆ, δυναστεία τὰ πάντα ἀσκομήσας, σὲ ὁ Θεοφάντωρ Ἱε-
ρωσύνης, μυσικατάτης, κατηγάεισε μύρω, προγινώσκων τῶν
σῶν λαμφρότητα, ὠφθης Ἱερὸς τῆ Θεῶν μεγαλόφωνος.

Θεοτοκίον.

Ισον ἡμῖν, καὶ πάντα γενέσθαι καταξιώσας, ἐν σοὶ κατεσπλώσασε Θεο-
μήτορ Παθῆος ἐκλάμψας ὁ πανάγιος Λόγος, καὶ ἐτέχθη ἐκ σῆ Πα-
νάμμε, ἀνθρώπος ὁμοῦ καὶ Θεὸς Παντοδυναμὸς.

Ω' δὴ, ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Σωμεία χιτῶνα Πανδέφημι, θείας ὠφροσύνης τε περιβαλλόμενος,
ὁμολογίας σέφανον, πρὸς Θεῶν ἐκομίσω ἐπάξιον.

Γ' πο.

ΤΟΥ ἈΓΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ.

9

Υπομείνας πικρὰς ἔξορίας σοφὸς, εἰς ὄρυχωρότατον πλάτος κατή-
πσας, τῷ Παραδείσῳ Μάρτυσι, συγχορδῶν Θεόφρων πανόλβιε.

ΜΑθητὴς χρηματίσας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τέτε τὰ παθήματα, Μάκαρ
ἐζήλωσας, προκινδυνώων ἄριστα, τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας Θεο-
πνέουσε. Θεοτοκίον.

Νοεῖως ἐμυῖντο τὴν ἄφρασον, πάντες οἱ Προφήται σε Πάναγνε κύ-
σιν, πνευματικῶς τυπέμενοι, καὶ φρολέγοντες πᾶσι τὰ μελ-
λοντα.

Καταβασία. Τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον. Η΄χος, δ΄. Ἐπιφανίης σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος ἔξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας τῷ ἀρε-
τῶν σε τῷ φωτὶ, καὶ τῷ θαυμάτων ταῖς λάμψεσι, Θαυμαπόρε
Ἀγγέλων ὁμῶνυμε. Ὁ Οἶκος.

Θεῖω μύρω σὲ ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ Θεῖον σαφῶς καὶ ἀπέδει-
ξεν, Ἀρχιερέα σοφὸν λαὸν ποιμαίνοντα καλῶς, ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ, Ὁθουσε καὶ θαύμασι κατεπλήτισε, τὰς νόσους ἐκάσπε
θεραπεύοντα τῷ ἐν πίστει κοροσιόντων, καὶ τιμώντων τὴν εὐδοξον μνή-
μωσεν, καὶ βοῶντων σοὶ ἀπαύσῃ φωνῇ, τῆς ἀκείδος ἡμᾶς κρεσβεύεις
σε λυξῶσαι, Θαυμαπόρε Μιχαὴλ Ἀγγέλων ὁμῶνυμε.

Τῷ αὐτῷ Μῶσι, ΚΓ΄. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῆ Μι-
χαὴλ Ἐπισκόπε Συναδῶν.

Στίχ. Τῷ κυματώδει μικρὸν ἐμπαύσας βίω.

Λύει Μιχαὴλ, οἶα κέφη πομφόλυξ.

Εἰκάδι ἑτάπη Μιχαὴλ Νόες εὗρεν ἄερα.

Ω΄δη, ζ΄. Ἀντίθεον κρῶσαγμα.

Οτὴν ἔφερε γλώσσης σε τὸν θεῖον φθόγγον, ὁ θεὸς ὁ δυσάνυμος
Μιχαὴλ Γεράτατε, ἀλλ' ἠπερορίας σε καταδικάζει μακραῖς, ὅμως
κατηχῶν τὴν σὴν, Γεροκῆρυξ ὄρων σερρότητα.

Ιθωῖεται Πάσσοφι ταῖς διδαχαῖς σε, Χριστῷ τῷ πατίερον, ὀρθόδοξόν
τε σύστημα, ἐγχείς γὰρ ὄργανον θαυματουργέ Μιχαὴλ, Πνεύματι
κρεμόμενον βοῶν, τὰ μεγαλεῖα τῷ Παντοκράτορος.

Σοφῶς ἐσηλίτθισας τῷ δυσανύμων, ἔσοφίμων τῷ μαύνοτος, τὴν
βλάσφημον ἀσέβειαν, Χριστῷ τὴν πανάχατον Πάτερ Εἰκόνα φα-
νώς, καὶ τῆς Θεομήτορος τιμῶν, καὶ τῷ Ἁγίῳ Μιχαὴλ Ὅσιε.

Θεο-

Θεοτοκίον .

Σ Αρχαίσεως γέγονας Θεῦ τῷ Λόγῳ, Παρθένε Πατάμωμε, ἁγίον
ἐνδιαίτημα, ἐκ σέ γάρ ἀέλαβε, δι' εὐσπλαγχνίας πολλῆς,
ὄλον με τὸν ἄφθαρτον, ὁ ὢν ἄλογημένος ἢ ὑπερέδωξος.

Ω' δὴ, ἦ. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Ε Πι τῷ βήματος ἐσῶς, Θεοκῆρυξ Μιχαὴλ ε' κατεπλάγης, ἀπειλάς
τῆς ἀόμων, ἀλλ' ἐλάφθερα φωνῆ, ἐβόας, Εἰκόνα τῷ Ἀρχαίῳ,
σέβω τῷ Σωτήρι, Χειρῶ ἢ τῆς Ἁγίων.

Ο Τὸ κρωτότυπον εἰδῶς, τῆς Εἰκόνας τῷ τιμῷ Ἱεροφάντῳ, δια-
βαίνεσαν Πάτερ ταῖς θεπνύσοις γραφαῖς, Συναδῶν, τὰς παύ-
τας ἐδίδαξας, σέβειν τῷ Εἰκόνα, Χειρῶ ἢ τῆς Ἁγίων.

Μ Τσαγωγὸς τῆς ὑπὲρ νῦν, τῆς Ἁγίων Λειτουργὸς καὶ Οὐρανίων,
χηματίζων Θεόφρων, Ἀρχιερότε πισὸς, πταισμάτων τῶν
ἄφροισιν αἴψαι, παρὰ τῷ Σωτήρι ἡμῶν Ἱεροφάντα.

Θεοτοκίον .

Ρ Εἶθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πισοῖς ἀπαρηγάζεις, ε' τῷ
ἄφθορον χάριν, ἀπαρρύθμῳ σὲ ὑμνῶμεν, τὸν Τόκον τὸν Ἀρχαί-
τον, ἢ ὑπερυψῆμον, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ω' δὴ, θ'. Ἀνάρχε Γεννήτορος.

Α Πείρω λαμπρόμῳ, νῦν φωτισμῷ Παύλβιε, τῷ Φωτὶ τῷ με-
γάλῳ ὡς παειδάμῳ, τῷ πεποδημένῳ σοὶ τέλει, τυχεῖν σα-
φῶς, Πάτερ ἡξιώθης, κρὸς ὃ σπύδων ἕδραμες, δὴσεβῶς πολιτεῦ-
σάμῳ.

Ι Δεῖν κατξίωσαι, τῷ ὑπὲρ νῦν Λαμπαρότητα, ἥς ἐν γῆ τὰς ἐμφά-
σεις Πάτερ ἐκέκτισο, ἀλλὰ μεσιτῶν ρυθλῶσαι τὰς φοιτηταίς, Χρι-
στὸν ἐκδυσάπει, τὰς σὲ νῦν γεραίρόντας, ἢ τιμῶντας ἀξιάγασε.

Ρ Ωθεῖς Θεία Χάριτι, σοφίας σου πυρσύμασι, Θεομάχων τὸ θρά-
σος σοφῶς κατέσβεισας, τῆς ἀκαυγασμάτων τῆς πῆδε, ὡς τῷ
πηνυλῶ εἶδον κειτημένος, Μιχαὴλ θεσπέσιε, Χριστοκῆρυξ Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον .

Ω Σ πόκος Πατάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν Οὐρανίον, ἐν Γασρὶ συλλα-
βῆσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τῷ ἀμβροσίῳ διδόντα, τοῖς δὴσεβῶς,
αὐτὸν ἁυμνῆσι, ἢ σὲ τῷ Παυόμενῳ, Θεοτόκον καταγγέλλεσι.

Καταβασία. Τῆς Εὐρησίας.

Ε' ξα.

Ἐξαποσεύδαριον. Γνωαῖνες ἀκρίθιτε.

Σὲ νῦν καθικετόμην, Θεὲ Θεῶν καὶ Κύριε, ταῖς τῷ σεπτῷ Ἱεράρχῃ καὶ Μάρτυρος ἱκεσίαις, ρύσαι ἡμᾶς ἐκ θλίψεως, καὶ πάσης περιστάσεως, ἀκείδος ἀνομβείας τε, τῆς δεινοτάτων ματίγων, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης. Καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Εἰς τὰς Αἴνας, Ἰσῶμεν Στίχους, δ'. καὶ ψάλλοντες Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἡ΄χος, δ'. Ὡς Γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἰερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χειρῶ Ἀγγελώνυμι, σοφαῖς ἀποδείξεσι, παρὰ νόμῳ δικασῶ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ προσάγματι, ἐξορία μακρὰ κατεδικάδης, ἀμειβόμενος Παμμακάκω, τόπον ἐκ τόπου θλιβόμενος.

Τῆς σοφίας τὸ πάλαιον, πλεονάσας Πανόλβιε, τῆς χαρᾶς ἠξίωσαι τῷ Κυρίῳ σε, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλλάμψεως, καὶ τῇ αἴγλη νοητῶς, ἀποσίλβων τῷ Πνύματι, νῦν παρίστασαι, τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἱκετῶν, τῷ ρυθλιῶν Πάσης βλάβης καὶ τῆς ἀκείδος τὰς δάλασσα.

Φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος, τὸς ἐν σκότει καθόδοντας, καταυγάζων ἅπαντας Παμμακάκω, τῆς ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, Θεόφρον Πανόλβιε, Ἀθλητῶν ἢ καλῶν, Ἱερέων ἐνσώφεια ἰσοστάσει, τῆς Ἀγγίων Ἀγγέλων καὶ Μαρτύρων, καθικετόμην σὺ τέποις, ὀργῆς ρυθλιῶναι καὶ θλίψεως. Δόξα. Ἡχος, πλ. δ'.

Ἰερωσυνῆς τῷ σολῶ ἐνδυσάμενος Ὄσει, τῆς Μαρτύρων ὑπῆλθες τὸ σάδιον, καὶ Χριστῷ προσενιῶξαι θυσία καθαρὰ, διπλοῖς σεφάνοις παρ' αὐτῷ κοσμήμενος, Ἱερωσυνῆς τε καὶ ἀθλήσεως. Διὸ ὡς παρρησίαν ἔχων τῷ σεφοδότη Χειρῶ, πρὸς βόλι ὑπὲρ ἡμῶν, λυθωθλιῶναι τῆς ἐπιρραζόντων δεινῶν, ἀκείδος καὶ ἀνομβείας, καὶ πάσης τῆς κατ' ἡμῶν δικαίας ἀπειλῆς τῷ Οἰκτίρμονος Θεῷ, καὶ σωθλιῶναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τῷ Λειτουργίᾳ Τυπικᾷ, καὶ ἐκ τῷ Κανόνος. Ὡδὴ, γ'. καὶ ε'.

Προκείμενον τῷ Ἀποστόλῳ. Ἡ΄χος, βαρῦς.

Καυχίσηνται ὅσιοι ἐν δόξῃ. Στίχ. Ἀ΄σατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου. Κεφ. δ'. 14.

Α' Δελοφοὶ ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τὰς Οὐρανὰς Ἰησοῦ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερέα,

Α' ΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ'

ρία, μὴ δυνάμῳ συμπαθεῖσαι ταῖς ἀδυναμίαις ἡμῶν, πεπειρασμῶν δι' ἧς πάντα καθ' ὁμοίωσιν, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχόμεθα ἔν μῃ παρρησίας τῆς θρόνου τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμῆν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἔξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶράτε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, Μείξιοπαθεῖν δυνάμῳ τοῖς ἀγνοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περιέκειται ἀδυναμίαις. Καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς ὑπὲρ τῶ Λαοῦ, ἔγω καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ ἔχ' ἑαυτοῦ τίς λαμβάνει τίμω τιμῶν, ἀλλ' ὁ καλέμενος ὑπὸ τῶ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀρών. Οὕτω καὶ ὁ Χειρὸς ἐκ ἑαυτοῦ ἐδόξασε γονηθῆναι Ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτὸν, Τίός με εἶ Σὺ, ἐχῶ σήμερον γεγονήκασι. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει. Σὺ Γερόυς εἰς τὸν αἰῶνα καὶ τίμω τῶν Μελχισεδέκ.

Εὐαγγέλιον, Ζήτει εἰς Γερομάρτυρας, καὶ Ὁμολογηταῖς.

Ἐκ τῶ καὶ Λεκαν. Κεφ. ιβ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς, Πᾶς ὃς ἀν' ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμφοθεν τῆς ἀνθρώπων, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμφοθεν τῆς Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ, ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον τῆς ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον τῆς Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθήσεται αὐτῷ, τῷ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα βλασφημήσῃ, ἐκ ἀφεθήσεται. Ὅταν ἔν προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ τὰς ἀρχὰς, καὶ τὰς ἑξουσίας, μὴ μεμνηᾶτε, πῶς, ἢ τί ἀπολογήσεσθε, ἢ τί εἶπητε. Τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ᾠρᾷ ἀ δεῖ εἰπεῖν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσμων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

